

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 02.09.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 02.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **13162** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 203 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба заведена с вх. № 8077/19.06.2019г. по описа на Софийски градски съд, подадена от Б. С. А. с ЕГН [ЕГН], против Българска народна банка със седалище [населено място], пл. К. А. I, № 1, представлявана от управителя Д. Р. и при условията на евентуалност срещу [фирма] с ЕИК [ЕИК] със седалище [населено място], Район К. село, бул. Ц. Б. III, № 41, представлявано от изпълнителния директор М. В., за претърпени от ищцата имуществени вреди в размер ва 2 835 953,55лв., представляващи левовата равностойност на сумата от 1 450 000 евро, поради незаконосъобразно отменен /канцелиран превод на посочената сума в евро от банковата сметка на ищцата в Корпоративна търговска банка (КТБ) в несъстоятелност (КТБ) на дата 20.06.2014г.

С определение по делото от 17.06.2020г. съдът е квалифицирал исковата претенция по чл.1, ал.1 ЗОДОВ и размяна на книжа, като ответникът БНБ е представил писмен отговор, в който освен другото претендира и недопустимост на основание висящо друго производство и наличието на основание по чл.126 ГПК за прекратяване на процесното дело. По това твърдение съдът е изискал справка по адм.д.6869/2019г. на АССГ, видно от която действително е предявен иск за същата сума и срещу БНБ за имуществени вреди, на основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, но с определение № 6423/28.08.2020г. производството е прекратено.

Също ответникът претендира, че исковата претенция не е предявена срещу надлежен ответник, изложени са съображения, че не се касаело за дейност на БНБ и други съображения, както и, че искът не е подведомствен на административния съд, по които въпроси настоящият състав на съда е изложил съображения в определението си от 17.06.2020г и приел друго към този момент.

Останалите съображения на ответника БНБ в отговора на исковата молба са по основателността на исковата претенция и касаят в обобщение възражения, че не е

налице канцелиране на платежна операция по издадено платежно нареждане, тъй като нареденият от ищцата валутен превод на 20 юни 2014г. бил с вальор след поставяне на КТБ под специален надзор и не съставлявал превод с окончателност на сетълмента по смисъла на чл.3 от директива 98/26/ЕО, който да е задължителен за изпълнение, претендира се, че в случая КТБ не била въвела платежното нареждане в системата Т. 2, нещо повече, банката била уведомила БНБ за липса на ликвидност и на достатъчност на средствата в платежните системи в лева и евро за изпълняване на получените от банката платежни нареждания.

На следващо място в писмения отговор на БНБ се претендира, че ищцата не е титуляр на вземане от КТБ, посочва, имала вземане по две банкови сметки и в конкретни размери, получила гарантирания размер на депозитите в банките, както и от разпределение на суми, като се позовава на списък по чл. 62, ал.12, т.3 от Закона за кредитните институции, съдържащи информация за физически лица, съобщили за прехвърляне на вземането си след поставяне на КТБ под специален надзор, в който действително е посочено името на ищцата за сумата 1 440 000 евро и вид на сделката - цесия., също била включена в списъка на приетите вземания в производството по несъстоятелността, със сумата от 141 964, 83лв., аа по частична сметка за разпределение на суми, ищцата получила 15 691,02 лв., по които съображения счита, че не се установявало настъпването на реално претърпяна вреда, уважаването на исковата претенция би означавало удовлетворяване два пъти.

Ответникът БНБ е приложил писмените доказателства, на които се позовал за съображенията си в отговора на исковата молба и е направил доказателствени искания по реда на чл.192 ГПК, направено е и искане за присъждане на разноски в полза на БНБ.

Ответникът Борика АД също е представил отговор на исковата молба, като претендира, че не е надлежен ответник по иска на основание, че в системите, които оперира дружеството от КТБ не е било въведено процесното платежно нареждане на ищцата, изложени са и съображения за неподсъдността на иска на настоящия съд и неоснователността на иска. Прилага и писмени доказателства, направени са доказателствени искания претендира присъждане на разноски.

Що се касае до подсъдността на иска пред настоящия съд, то съдът намира доводите на ответниците за необосновани, предявените иски за вреди попадат в хипотезата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ и подлежат на разглеждане по реда на АПК, доводите са в противоречие и с установената съдебна практика по сходни казуси, например в Определение № 42/27.12.2016г. по гр.д. 13/2016г., 5-членен състав на съдии от ВКС и ВАС и други, по препирня за подсъдност между СГС и АССГ, като е възприето, че компетентен да разгледа иска е АССГ. Предвид на това настоящият състав на съда, на когото делото е изпратено по компетентност от СГС, пред когото първоначално е предявена исковата претенция, не намира основание да повдига спор за подсъдност по реда на чл.135, ал.4 АПК.

Що се касае до обстоятелството, че ищцата е прехвърлила спорното си вземане от КТБ на друго лице във връзка с обявления от синдиците на КТБ списък по чл.62, ал.12, т.3 ЗКИ още на дата 06.01.2016г. и към датата на подаване на исковата молба - 19.06.2019г. не е титуляр на такова вземане, е въпрос по същество, а не на допустимостта на исковата претенция. Това е така, защото в казуса по делото преценката за допустимост на иска е по чл.204, ал.4 АПК.

Съдът приема, че допустимостта на исковата претенция следва да се преценява по

чл.204, ал.4 АПК, предвид заявените основания, доколкото няма изричен индивидуален административен акт, който да е съобщен на ищцата във връзка с изпълнението на нареждането ѝ за транзакция на средствата от банковата ѝ сметка в евро в КТБ и който тя да е имала възможността да оспори. Поради това обстоятелството, че ищцата впоследствие е престанала да бъде страна в материалното правоотношение, не е основание по чл.204, ал.4 АПК, а въпрос по същество. Видно е освен това, че ищцата претендира вреди за отменен/ канцелиран превод от страна на БНБ, съответно от нейни служители и /или съоръжения/ системи под нейно управление, поради липса на предвидено в закона основание да бъде спрял нареден от нея превод на средства в размер на 1 450 000 евро, а данните от ответниците са за цесия в размер на 1 440 000 евро, т.е. не е цедирано изцяло вземането. Л. равностойност на наредения превод - 1 450 000 евро се претендира освен това като имуществени вреди, на основание, че ищцата не е могла да ползва собствените си парични средства.

Освен горното, доколкото основанията на иска касаят наличието или не на законови основания за отмяна на прието от КТБ за изпълнение нареждане на ищцата за транзакция на суми от банковата ѝ в същата банка, като се претендира, че не било налице канцелиране на платежна операция нито от страна на БНБ, нито от страна на нейни служители или системи под нейно управление. От ответника БНБ изрично се претендира, че нареденият от ищцата валутен превод на 20.07.2020г. е с вальор след поставяне на КТБ под специален надзор и поради това не съставлявал превод с окончателност на сетълмента по смисъла на чл.3 от директива 98/26/ЕО, който да е задължителен за изпълнение, мотивира също, че от страна на КТБ такъв превод не бил въвеждан системата Т. 2 - системата по чл. 2, буква а) от същата директива за сетълмент в евро (Трансевропейска автоматизирана система за брутен сетълмент на експерсни преводи в реално време). Претендира се, че правилото по чл.3 от директивата е транспонирано в чл.78д, ал.1 и ал.2 от ЗПУПС в редакцията на разпоредбата, действаща към монета на превода - след изменението и допълнението на разпоредбата с ДВ б. 103/ 2012г. , с довода, че нарежданията за превод пораждат действие и имат задължителна сила само при условие, че са въведени в системата преди момента на налагане на оздравителни мерки или откриване на процедура по несъстоятелност. Посоченото съдът е извел в определението си от 17.06.2020г. като се е позовал на чл. 78д, ал.7 от ЗПУПС (отм.).

Следователно, основанията на процесната искова претенция попадат в приложното поле на правото на ЕС. По реда на производството за обезщетения по този кодекс се разглеждат и исковите за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз - чл.203, ал.3 АПК. Отговорността на държавата по ЗОДОВ - за вреди от незаконосъобразни актове, действия и бездействия при или по повод административна дейност, съответства на отговорността, уредена по правото на ЕС в чл.340, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз. По силата на същата разпоредба в случай на извъндоговорна отговорност С. в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите членки, е длъжен да поправи вредите, причинени от неговите институции или служители при изпълнението на техните задължения. Тази отговорност се подчинява на определени условия, установени чрез тълкуване на

правото на ЕС от Съда на ЕС, най-общо следните:

А. По допустимостта:

Според практиката на Съда, с оглед на гарантиране на правната сигурност и на доброто правораздаване, за да са допустими исковата молба или жалбата, е необходимо съществените правни и фактически обстоятелства, на които те се основават, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба. По-конкретно, за да бъдат изпълнени тези изисквания, искова молба или жалба, целяща поправяне на вреди, за които се твърди, че са причинени от институция на Съюза, трябва да съдържа данни, които позволяват да се определят действията на институцията, на които ищецът или жалбоподателят се позовава срещу нея, причините, поради които той счита, че съществува причинно-следствена връзка между тези действия, и вредата, която твърди, че е понесъл, както и характерът и размерът на тази вреда (вж. решение от 7 октомври 2015 г., А. и др./ЕЦБ, -79/13, EU:T:2015:756, т. 53 и цитираната съдебна практика). Доколкото такива данни са посочени в процесната искова молба, то същата не е нередовна по чл.127, ал.1, т.4 ГПК и съдът не е задължен в случая да остави производството без движение, а следва да прецени компетентността си и всички процесуални въпроси въз основа на изложеното в нея.

Б. По основанията, въз основа на които е допустимо да бъде ангажирана извъндоговорната отговорност за вреди по правото на ЕС :

1. Съгласно постоянната съдебна практика за ангажирането на извъндоговорната отговорност на Съюза за неправомерно поведение на неговите органи, по смисъла на горепосочената разпоредба, трябва кумулативно да са налице три условия, а именно неправомерност на поведението, в което се упреква институцията, наличие на вреда и на причинно-следствена връзка между твърдяното поведение и претендираната вреда – така решенията по делата В. и G./Комисия, C-35/98P, EU:C:2000:361, т.39-42, F. и др./Съвет и Комисия, C-120/06P и C-121/06P, EU:C:2008:476, т.106 и т.164-166; E. D. / Комисия, T-297/12, EU:T:2014:888, т.28.

2. Също според съдебната практика, условието неправомерното поведение на институция, изисква да е установено достатъчно съществено нарушение на правна норма, която има за цел да се предоставят права на частноправни субекти – така решенията по делата В., т.42-43 и F., т.173, цитирани по-горе.

3. Единствено неправомерно поведение на институция, което води до подобно достатъчно съществено нарушение, може да ангажира отговорността на Съюза. Решаващият критерий, за да се приеме, че нарушението на правото на Съюза е достатъчно съществено, е наличието на явно и сериозно несъблюдаване от институция на границите, които са наложени на нейното право на преценка - така решението по делото В., т.43 цитирано по-горе. Според Съда на ЕС, режимът в областта на извъндоговорната отговорност на Съюза взема предвид по-конкретно сложността на ситуацията, които трябва да се уредят, трудностите, свързани с прилагането или тълкуването на правните текстове, и по-специално свободата на преценка, с която разполага авторът на оспорвания акт – така решенията по делата В., т.40, цитирано по-горе, Комисия /С. и Т., C-312/00 P, EU:C:2002:736, т.52; Комисия/F. М., C-472/00, EU:C:2003:399, т.24.

4. По отношение на условието за наличие на вреда, отговорността на Съюза може да

бъде ангажирана само ако ищецът наистина е претърпял „реална и сигурна“ вреда. В тази връзка ищецът е длъжен да представи убедителни доказателства пред съда на Съюза, за да се установят наличието и размерът на подобна вреда (така в решенията по делата *S. S. integral* / Комисия, С-481/07Р, ЕУ:С:2009:461, т.36; *I.* и др./Комисия, Т-88/09, ЕУ:Т:2011:641, т.25.

5. Що се отнася до условието за наличие на причинно-следствена връзка, то е изпълнено, когато съществува непосредствена връзка като между причина и следствие между допуснатата от въпросната институция неправомерност и претендираната вреда — връзка, която ищецът трябва да докаже. С. може да носи отговорност само за вреди, произтичащи достатъчно пряко от неправомерното поведение на съответната институция – решението по делото *Yedaс T. ve O. S. ve T./Съвет и Комисия, С-255/06, ЕУ:С:2007:414, т.61.*

Следва да се отбележи, че основанията за ангажиране отговорността на държавата по чл.1, ал.1 ЗОДОВ вр. чл.4 от същия закон са по същество идентични, както ищецът следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди:

- наличие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия на държавен орган или длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, от които се претендират вредите,
- вид и размер на причинените вреди;
- пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредите, които се претендират.

По изложените съображения, исковата молба е формално редовна, а искът допустим, а предвид извършените процесуални действия по размяна на книжа, както и, че в отговорите на исковата молба ответниците са направили самостоятелни искания и изразили становища по нередовност на документите, представени от ищцата, съдът следва да се произнесе по доказателствените искания на страните в открито съдебно заседание, в това число след като предостави възможност на ищцата за становище по доказателствените искания на ответниците, и във връзка с възраженията им по нередовности на представените доказателства.

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание за 28.09. 2020г. от 10:00 часа, за която дата и час да се призват страните - ищцата и ответниците и Прокуратурата.

ПРЕПИСИ от писмените отговори на ответниците да се изпрати на ищцата като й предоставя възможност за становище, в това число по доказателствените искания и възражения.

УКАЗВА на страните разпределение на доказателствената тежест:

УКАЗВА на ищцата, че:

- носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици

-следва да докаже всеки елемент от състава на отговорността за вреди по чл.1 ЗОДОВ: наличие на незаконосъобразни актове, действия или бездействия, за които са отговорни ответниците, при или по повод изпълнение на административна дейност, от които се претендират вредите;-вид и размер на причинените вреди; пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и вредите, които се претендират.

УКАЗВА на ответниците, че носят доказателствената тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в отговора на исковата молба.

УКАЗВА на страните, че за ангажиране на отговорността на държавата за вреди в казуса по делото, са приложими стандартите за извъндоговорната отговорност за вреди по правото на Европейския съюз, обсъдени в обобщение в мотивите на определението.

УКАЗВА на страните, че всички обстоятелства, съставляващи елементите по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ за ангажиране отговорността на държавата за вреди, са спорни по делото, с изключение на твърдението на ищцата, че към 20.06.2014г. е била титуляр на вземане от Корпоративна търговска банка АД в несъстоятелност в размер на сумата от 1 450 000 евро, за която сума (по размер и валута) претендира, че е наредила транзакция от банковата си сметка по сметка в друга банка на същата дата, но с неуточнен час на нареждането, което нареждане за транзакция не е изпълнено като краен резултат.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ на основание чл.10, ал.1 ЗОДОВ Прокуратурата чрез Софийска градска прокуратура за участие в производството.

ПРИКАНВА страните към доброволно уреждане на спора.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от определението да се връчи на страните и Прокуратурата.

Съдия